

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK P O L I T Y C Z N Y , S P O Ł E C Z N Y , E K O N O M I C Z N Y I L I T E R A C K I .

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierającego pismo na miejscu 2 zł. 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 61206.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, Najśw. Marij P. 52. Tel. 2345. Słrż. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują odpowiedzialność za wyjątkami dni świątecznych od godz. 10—3 po pol. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZENI: Za wiersz milimetryowy przed tekstem 50 gr. W tekście i nadesłane 40 gr., za tekstem 30 gr. Drobne ogłoszenia wiersz na 15 gr. Najtańsze ogł. drobne 25 gr. 1/2. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymoneczne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach dziennych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia skłonna, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Sklep „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 34.—Telefon nr. 2854.

Dbajmy o własną produkcję

Polska wełna w polskich fabrykach

Ostatnie zainteresowanie sfer gospodarczych zwróciło się intensywnie w kierunku rodzimej hodowli owiec. Sprawie owczarstwa i jego znaczeniu poświęca się coraz więcej miejsca na łamach najważniejszych pism. I słusznie. Jest to bowiem sprawa poważna dla bilansu handlowego Polski, mająca pierwszorzędne znaczenie.

W tabeli ogólnej całego przywozu do Polski, pozycja przywozu materiałów i wyrobów włókienniczych jest pozycją najpoważniejszą i budzi ona słuszenie stale obawy co do aktywności naszego bilansu handlowego.

Suma 3 miliardy 270 milionów złotych, wydana w okresie 1926—1933 roku już po odliczeniu wartości wywozu zagranicę, mówi sama za siebie. Jest to w przeciągu 8-lecia około 440 milionów złotych rocznie, które Polska płaci zagranicy.

Zmniejszenie przywozu przez podniesienie produkcji rodzimej przyczyniłoby się do stabilizacji aktywności bilansu handlowego.

Na wypadek konieczności obrony państwa oraz możliwości odjęcia Polski od dowozu zagranicznej, podobny stan rzeczy może wywołać bardzo poważne trudności przy zaopatrywaniu armii.

Pomijając przytoczony powyżej wypadek już samo sprowadzanie takiego surowca, który może być w kraju wyprodukowany (wełna, len, konopie) lub też, który może być zastąpiony przez inny surowiec (np. bawełna przez len, sizal i manilla przez konopie itp.) jest zupełnie zbędne, niepożądane i powinno jak najrychlej ulec radykalnej zmianie.

Jak wykazują statystyki jedna trzecia przywożonych do Polski surowców włóknistych to wełna i jej wyroby.

Peszło 900 milionów złotych wyplacono zagranicy w okresie 1926—1933 r. za wełnę i jej wyroby, co w przecięciu stanowi rocznie około 120 milionów złotych. A wełny własnej Polska mogłaby mieć pod dostatkiem.

Ten stan rzeczy musi się zmienić zasadniczo w ciągu najbliższych lat. Po-

siadamy nader sprzyjające warunki gleby i klimatu, ażeby móc produkować przedewszystkiem te gatunki wełny, których odczuwamy wielki brak.

Ziemia polska zdolna jest wytworzyć gatunki wełen merynosowych, znacznie przewyższające jakością swą np. słynne wełny australijskie.

Obecna ilość owiec, produkujących wspomiane wełny, jest znikoma. Przy należytem wykorzystaniu istniejącej hodowli owiec ras szlachetnych, uprzywilejowaniu i otoczeniu owczarstwa specjalną opieką — możemy w ciągu kilku lat najbliższych do tego stopnia powiększyć stan ilościowy i poprawić jakość pogłowia owczego, że najniezbędniejsze nasze potrzeby będą pokrywane krajowymi gatunkami wełen.

Uzschlachtetnienie owiec prymitywnych podniesie wydajność wełny i opłacalność hodowli, oraz przyczyni się do rozwoju ilościowego i jakościowego pogłowia owczego.

Obecną ilością wełny polskiej, znajdującej się w handlu, możemy pokryć

zaledwie 50 proc. zapotrzebowania surowca wełnianego, niezbędnego na wyroby dla instytucji państwowych, a zaledwie 5 proc. zapotrzebowania całego państwa. Wskutek takiego stanu zmuszeni jesteśmy wydawać kolosalne sumy na import surowca i półfabrykatów wełnianych z zagranicy.

Przedewszystkiem produkcja wełny krajowej musi być wzmoczona do granic pokrycia surowcem krajowym najniezbędniejszych potrzeb Państwa, a gatunki wełny muszą być dostosowane do wymagań przemysłu. Obowiązkiem zaś przemysłu wełnianego jest przerobienie całej produkcji krajowej i uświadomienie konsumenta, że wyroby z wełny polskiej posiadają większą wartość użytkową, aniżeli wyroby z surowców zamorskich.

Ostatnio dało się zaobserwować na znacznej przestrzeni Polski duże zainteresowanie owczarstwem i jego rozwojem; wyciężona i celowa propaganda dokonanych rozpoczętego dzieła i możemy być pewni, że akcja ta należyście prowadzona przez ludzi fachowo przygotowanych, da niedługo bardzo dodatnie rezultaty.

Wełny krajowej musimy przywrócić i zapewnić właściwe miejsce nie tylko na rynku polskim, ale i poza granicami Państwa. O.

Ricardo Samper, nowy premier hiszpański, zdołał utworzyć rząd. Samper poprzednio był ministrem skarbu.

Delegacja polska w Tallinie

Tallin. — Przybyła tu delegacja polska w skład której wchodzi marszałek senatu Raczkiewicz, min. Hubicki, prezes Stawek, senator Hubicka, plk. Rusin i radca Mohl. Na peronie udekorowanym flagami o barwach narodowych polskich i estońskich ustawia się kompania honorowa Kaitselu. — Gości polskich powitali na dworcu prezes parlamentu estońskiego Einbund, ministrowie: spraw zagranicznych, sprawiedliwości i oświaty, członkowie poselstwa polskiego, charge d'affaires z p. Starzewskim na czele, wyżsi oficerowie, urzędnicy oraz członkowie towarzystwa estońsko-polskiego.

PROF. WORONOW W BUKARESZCIE

Bukareszt. — W ostatnich dniach bawił tu światowej sławy uczony prof. Woronow, który wygłosił szereg odczytów w Bukareszcie i udekorowany został przez króla Karola Krzyżem Zasługi Kulturalnej. W ciągu kilkudniowego swego pobytu w Bukareszcie, sędziwy profesor zachował się w Rumuncie, p. Schwatz, z którą wziął ślub cywilny i zabrał ją do Paryża.

Cele podróży rzymskiej min. Barthou

Genewa. — W tutejszych kołach politycznych panuje przekonanie, że wyjazd min. Barthou do Rzymu nastąpi w najbliższej przyszłości. Głównym tematem obrad min. Barthou z Mussolinim będzie sytuacja w Środkowej Europie ze specjalnym uwzględnieniem rzymskiego paktu 3-eh oraz przyszłego zachowania się Czechosłowacji.

Jako znamienne uważany jest fakt, że decyzją podróży francuskiego min. spraw zagranicznych do Rzymu zapadła tuż po jego powrocie z Praги. W związku z tem nasuwa się przypuszczenie, że min. Barthou zgodził się na podjęcie roli pośrednika między państwami Małej Ententy z jednej strony, a sygnatariuszami paktu rzymskiego, t. j. Włochami, Austrią i Węgrami z drugiej strony. W tym wypadku musi się oczywiście przyjąć dobrą wolę Czechosłowacji do współpracy w reorganizacji gospodarczej obszaru nadduńskiego w sensie paktu rzymskiego, jak również z drugiej strony wolę Mussoliniego do poparcia tej współpracy.

Równocześnie podróż rzymska ministra Barthou uważana jest za dowód znacznego polepszenia się stosunków mię-

dzy Włochami a Francją.

W kołach dyplomatycznych uchodzi za pewne, że obrady min. Barthou z Mussolinim przyniosą pozytywne rezultaty, a przedewszystkiem utworzą drogę do wizyty min. Benesa w Rzymie.

Wizyta ta nastąpi specjalnie już w dniu 15 maja.

Obchód trzeciego Maja w Warszawie

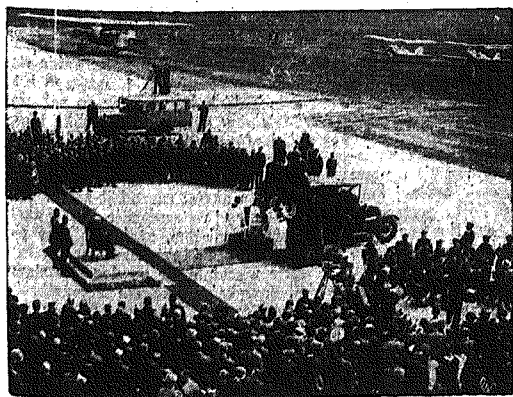
Imponująca rewja wojskowa

Warszawa. — Stolica uroczystie obchodziła tegoroczne święto narodowe 3 maja. Ulice miasta udekorowano flagami o barwach narodowych, przyozdobiono zielenią i kwiatami liczne balkony domów. Ranek zastał miasto odświętnie przyozdbrane.

Panowała piękna pogoda. Tłumy mieszkańców wyległy na ulice w nastroju radości i wesela. Kobiety w jasnych sukniach, mężczyźni w letnich ubraniach, z odkrytymi głowami. Od samego rana chodniki były przepełnione publicznością, wśród której uwijali się kwesztarze Pol-

skiej Macierzy Szkolnej, zbierający fundusze na cele oświatowe Macierzy.

Uroczystości trzeciomałowe rozpoczęła tradycyjna Msza św. przy ruinach kaplicy w ogrodzie Botanicznym, organizowana corocznie przez senat akademicki i młodzież uniwersytetu warszawskiego. Na nabożeństwo przybyły tłumy młodzieży ze wszystkich wyższych uczelni stolicy oraz liczna publiczność. Na ścieżkach ogrodu dokoła ruin kaplicy ustawili się delegacje młodzieży szkół średnich, wstywie korporacje warszawskie ze sztan-

Otwarcie nowego lotniska cywilnego na Okęcu.
W ub. niedzielę na Okęcu pod Warszawą dokonano w obecności p. Prezydenta Rzpl. tej poświęcenia i otwarcia nowego lotniska cywilnego. Na zdjęciach naszych fragment uroczystości 4. leden z hangarów.

